

ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทยโดยใช้กระบวนการเรียนการสอน
แบบ DACIR สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย
The Result Development of Teaching Activities of Thai Literature by Using the DACIR
Instructional Process for Student Bachelor of Education Program in Thai Language

ชนิตตา โชติช่วง

Chanitta Chotchuang

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Faculty of Humanities and Social Sciences Thepsatri Rajabhat University, Thailand

E-mail: chanitta104@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-0721-536X>

Received 04/07/2023

Revised 12/07/2023

Accepted 30/07/2023

Abstract

Background and Aims: The development of teaching and learning will encourage learners to achieve the objectives of the Thai Literature Development course through the organization of teaching and learning activities that focus on students asking important questions and formulating assumptions in the study. This correlates with the DACIR teaching and learning process, which aims to develop learners' ability to think analytically, and inferiorly and interact with a variety of sources of information. Thus, the purpose was to study 1) The development of teaching activities of Thai literature by using the DACIR instructional process, 2) the Comparison of achievement for the development of Thai literature, and 3) the Satisfaction of the learner to teaching activities of the development of Thai literature.

Methodology: The sample group was 60 people of 3rd-year students in the Thai program, semester 1/2022 at Thepsatri Rajabhat University by simple random sampling. The research tools include teaching activities of Thai literature by using the DACIR instructional process, measuring achievement, and satisfaction questionnaire. Data were analyzed by using context validity, mean, standard deviation, and t-test.

Results: The results found that 1) teaching activities of the development of Thai literature by using the DACIR instructional process were context-valid at the highest level. 2) Achievement in the development of Thai literature after learning was higher than before learning with statistical significance at the .05 level. 3) The learners were satisfied with the teaching activities of the development of Thai literature at the highest level.

Conclusion: It was found that learning activities in the Thai literature course using the DACIR method have the highest content validity and exhibit high learning effectiveness. Overall, learners expressed the highest satisfaction with these activities.

Keywords: DACIR Instructional Process; The development of Thai Literature; Teaching Activities

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การพัฒนาบุคลากรในฐานะครูของสาขาวิชาภาษาไทยนั้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทยโดยอาศัยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามสำคัญกำหนดสมมติฐานในการศึกษามีความสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนการสอน DACIR ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ แยะแยะ และมีปฏิสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ดังนั้นงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย

ระเบียบวิธีการวิจัย: ตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ภาคเรียนที่ 1/2565 จำนวน 60 คน ได้มาจากร่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัย: 1) กิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผล: กิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาวรรณคดีไทยที่ใช้วิธี DACIR มีความเหมาะสมทางเนื้อหาสูงสุดและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง เป็นที่พึงพอใจสูงสุดในภาพรวมของผู้เรียน

คำสำคัญ: กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR; พัฒนาการของวรรณคดีไทย; กิจกรรมการเรียนรู้

บทนำ

วรรณคดีคือสิ่งที่ช่วยสร้างเสริมสติปัญญาและความรู้ให้แก่ผู้อ่านได้อย่างหลากหลาย เช่น ในด้านภาษา ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมีความรู้ด้านความหมายของคำ การใช้ภาษาของแต่ละยุคสมัยแต่ละภูมิภาค แบบแผนของฉันทลักษณ์แต่ละประเภท ในด้านประวัติศาสตร์ยังเป็นหลักฐานที่ช่วยบันทึกพงศาวดาร ตำนาน นิทาน เรื่องราวพื้นเมืองต่าง ๆ นอกจากนี้วรรณคดียังให้คุณค่าทางอารมณ์อย่างหลากหลาย เพราะวรรณคดีเป็นเรื่องศิลปะของการถ่ายทอดความรู้สึกและอารมณ์ด้วยวิธีร้อยกรองถ้อยคำให้มีชีวิตจิตใจ ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามได้รับรสสุนทริยภาพของวรรณคดี (นันทลักษณ์กัศ พรมมา, 2563) สอดคล้องกับแนวคิดของรีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2549) ที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านวรรณคดีสรุปได้ว่าการอ่านวรรณคดีทำให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ชีวิตที่กว้างขวางและหลากหลายกว่าชีวิตของตนเอง ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดและการกระทำของมนุษย์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้เห็นสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และความเชื่อต่าง ๆ อีกด้วย นอกจากนี้วรรณคดียังช่วยสะท้อนภาพสังคม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยม ความเป็นอยู่ของบรรพบุรุษ ขนบธรรมเนียมประเพณี และความเชื่อต่าง ๆ ที่เราได้สอดแทรกอยู่ในวรรณคดี ด้วยเหตุที่วรรณคดีเป็นสิ่งที่รวบรวมความเจริญทางสังคมและวัฒนธรรมและเป็นที่ยกย่องนับถือให้สูงขึ้น เป็นบันทึกสำคัญทางประวัติศาสตร์ ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดเนื้อหาของการศึกษาวรรณคดีวรรณกรรมไว้คือ วิเคราะห์วรรณคดีวรรณกรรมเพื่อหาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็กเพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน โดยกำหนดไว้ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมและกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ว่า ผู้เรียนต้องเข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2562 (2563) ได้กำหนดเห็นความสำคัญของการศึกษาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยกำหนดเป็นรายวิชา กท 2101208 พัฒนาการของวรรณคดีไทย (The development of Thai Literature) เป็นวิชาที่มุ่งเน้นผู้เรียนได้สืบค้น วิเคราะห์ภูมิหลังและพัฒนาการของวรรณคดีไทย ในด้านรูปแบบ แนวคิด เนื้อหา กลวิธีการประพันธ์ เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของวรรณคดี ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับบริบททางสังคมและการเมืองแต่ละสมัย และฝึกปฏิบัติวิเคราะห์วรรณคดีไทยเรื่องสำคัญแต่ละยุคสมัย เพื่อเป็นแนวทางการเรียนการสอนวรรณคดีไทยในชั้นเรียน เมื่อผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาและผ่านการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยแล้วนั้นจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเองในฐานะครูภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

การพัฒนาบุคลากรในฐานะครูของสาขาวิชาภาษาไทยนั้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยอาศัยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามสำคัญกำหนดสมมติฐานในการศึกษา รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานหรือแหล่งข้อมูลที่หลากหลายทางประวัติศาสตร์ของวรรณคดีไทยที่หลากหลาย เพื่อที่ผู้เรียนจะได้สร้างองค์ความรู้ของตนเองเพื่อตอบคำถามสำคัญ สมมติฐานที่ตนเองตั้งไว้ โดยอาจจะต้องใช้

ความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ในการช่วยทำการเข้าใจหรือตอบปัญหาดังกล่าว และนำเสนอข้อค้นพบของตนเองเป็นผลงานเชิงรูปธรรมซึ่งแนวทางการจัดการเรียนการสอนข้างต้นมีความสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนการสอน DACIR ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ แยะแยะ และมีปฏิสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานต่าง ๆ มีการวิเคราะห์ วิพากษ์ในประเด็นเหล่านั้นจากหลักฐานด้วย (Meredith, 2015; Moore, 2015) กระบวนการเรียนการสอน DACIR ที่พัฒนาขึ้นนั้นเป็นการนำวิธีการทางประวัติศาสตร์มาบูรณาการร่วมกับวิธีการศึกษาหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เป็นระบบโดยการเรียงลำดับการพิจารณาเป็น 1 – 2 และ 3 ของ Drake and Brown (2003) โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการคิดทางประวัติศาสตร์ (Historical thinking skills) อันเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ผ่านการสืบค้น วิเคราะห์ ตีความ และสังเคราะห์เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ และเป็นการฝึกให้นักเรียนฝึกการวิเคราะห์หลักฐานอย่างเป็นระบบ โดยการได้วิเคราะห์ตีความจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ขั้นต้นที่ผู้สอนนำเสนอ และวิเคราะห์ตีความข้อมูลหลักฐานประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และให้ผู้เรียนแสวงหาหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมที่อาจสนับสนุนหรือขัดแย้งในประเด็นที่ผู้สอนกำหนดเพื่อนำมาสรุปเป็นองค์ความรู้ รวมทั้งการคำนึงถึงบริบทของสังคมและวัฒนธรรมตามยุคสมัยของเรื่องราวทางประวัติศาสตร์นั้น ๆ เพื่อให้เกิดมุมมองและแนวคิดทางประวัติศาสตร์ที่กว้างมากขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นอภิปรายเพื่อกำหนดประเด็นศึกษา (The discussion on the issue of the study: D) คือ การอภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะนำไปสู่การกำหนดคำถามสำคัญ การตั้งสมมติฐาน การกำหนดกรอบเนื้อหา 2) ขั้นวิเคราะห์หลักฐานหลัก (The analysis of the essential primary evidence: A) คือ การจัดเตรียมหลักฐานขั้นต้นที่สำคัญ 1 ชิ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปรายในบริบทต่าง ๆ 3) ขั้นเปรียบเทียบข้อมูล (The comparison of data: C) คือ การจัดเตรียมหลักฐานขั้นต้นและหรือชั้นรองที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษาด้วยจำนวนที่มากขึ้น ไม่ต่ำกว่า 2 ชิ้น เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์และตีความหลักฐานและเชื่อมโยงข้อค้นพบดังกล่าวเพื่อนำไปสู่การเปรียบเทียบข้อค้นพบที่ได้จากขั้นที่ 2 4) ขั้นปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ (Interaction with the historical evidence: I) คือ การที่ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าและจัดเตรียมหลักฐานขั้นต้นและหรือชั้นรองที่มีความสัมพันธ์กับหลักฐานในขั้นตอนที่ 2 โดยนำมาวิเคราะห์และตีความเพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงสัมพันธ์ 5) ขั้นนำเสนอข้อค้นพบ (Report the finding: R) คือ การที่ผู้เรียนนำเสนอเรื่องราวที่ศึกษาเพื่อตอบสมมติฐานอย่างมีเหตุผลมีความต่อเนื่องและมีการอ้างอิงข้อเท็จจริงโดยนำเสนอทั้งข้อมูลที่เป็นแนวคิดสนับสนุนและแนวคิดที่ขัดแย้งกับแนวคิดหลัก (ชัยรัตน์ โตศิลา, 2555; ณรงค์ฤทธิ์ ศักดิ์แสน, 2560)

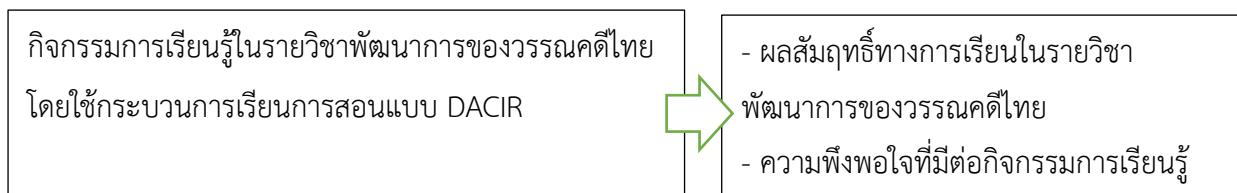
งานวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาการนำกระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR มาใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทยของนักศึกษาซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาไปประกอบวิชาชีพครู ต้องมีความรู้ความเข้าใจ พัฒนาการของวรรณคดีไทย นำความรู้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในอนาคตได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทยโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยออกแบบกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่างการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 240 คน

1.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 60 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 กิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR แบ่งเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กำหนดจุดกำเนิด	จำนวน 3 คาบเรียน
2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 รวบรวมและเรียบเรียง	จำนวน 3 คาบเรียน
3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ถกเถียงร้อยเรียงเรื่อง	จำนวน 3 คาบเรียน
4) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ตีความประสาณความ	จำนวน 4 คาบเรียน
5) หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เสนอแจ้งแถลงไข	จำนวน 3 คาบเรียน

รวมทั้งสิ้น 16 คาบเรียน แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาไทย และด้านการวัดผลและการประเมินผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย เป็นแบบความเรียง (Essay Test) จำนวน 5 ข้อ 20 คะแนน โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาไทย และด้านการวัดผลและการประเมินผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objectives Congruence: IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 จากนั้นนำไป tryout กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ที่ไม่ใช่ตัวอย่างการวิจัย จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 ซึ่งผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนรายข้อ โดยใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลแบบรูบริก (scoring rubric) ดังนี้

4 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย อยู่ในระดับดีมาก

3 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย อยู่ในระดับดี

2 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย อยู่ในระดับพอใช้

1 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย อยู่ในระดับควรปรับปรุง

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR จำนวน 5 ด้าน รวม 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนความพึงพอใจดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม ในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม ในระดับน้อยที่สุด

โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาไทย และด้านการวัดผลและการประเมินผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objectives Congruence: IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 จากนั้นนำไป tryout กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ที่ไม่ใช่วิชาทางการวิจัย จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย จำนวน 5 ข้อ ใช้เวลา 90 นาที

3.2 นำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ทดลองกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 60 คน จำนวน 16 คาบเรียน คาบเรียนละ 3 ชั่วโมง รวม 48 ชั่วโมง

3.3 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย จำนวน 5 ข้อ ใช้เวลา 90 นาที

3.4 หลังจากทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทยเสร็จแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ให้ผู้เรียนประเมิน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ด้วยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity)

4.2 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทยเป็นแบบความเรียง (Essay Test) ให้คะแนน แล้วนำมาเทียบช่วงคะแนน สำหรับเกณฑ์การแปลผลช่วงคะแนนผู้วิจัยปรับใช้เกณฑ์ของสมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ (2554) ดังนี้

คะแนน 16.00 - 20.00 หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย อยู่ในระดับดีมาก

คะแนน 12.00 – 15.99 หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย อยู่ในระดับดี

คะแนน 8.00 – 11.99 หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย อยู่ในระดับพอใช้

คะแนน 4.00 – 7.99 หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย อยู่ในระดับควรปรับปรุง

4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่า t-test แบบ dependent Samples

4.4 คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับเกณฑ์การแปลค่าคะแนนเฉลี่ย ผู้วิจัยได้ปรับใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2558) โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 5 ระดับดังนี้

คะแนน 4.51 - 5.00 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

คะแนน 3.51 - 4.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก

คะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

คะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับน้อย

คะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ปรากฏผลดังนี้

1.1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่พัฒนาขึ้นมีทั้งสิ้น 5 หน่วยการเรียนรู้ พบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กำหนดจุดกำเนิด ประกอบด้วย 1.1) กิจกรรมอภิปรายปัญหาวรรณคดีไทย 1.2) กิจกรรมกำหนดประเด็นการศึกษา 1.3) กิจกรรมวิพากษ์ประเด็นการศึกษา พบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 รวบรวมและเรียบเรียง ประกอบด้วย 2.1) กิจกรรมค้นคว้าหลักฐาน 2.2) กิจกรรมเลือกหลักฐานสำคัญ 2.3) กิจกรรมวิเคราะห์หลักฐานสำคัญ 2.4) กิจกรรมสรุปผลการวิเคราะห์หลักฐานสำคัญ พบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ถกเถียงร้อยเรียงเรื่อง ประกอบด้วย 3.1) กิจกรรมรวบรวมหลักฐานเพิ่มเติม 3.2) กิจกรรมวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหลักฐานหลัก 3.3) กิจกรรมตีความหลักฐาน 3.4) กิจกรรมสรุปผลการเปรียบเทียบหลักฐาน พบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

4) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ตีความประสาณความ ประกอบด้วย 4.1) กิจกรรมค้นคว้าหลักฐานแวดล้อม 4.2) กิจกรรมตีความหลักฐานจากการศึกษาทั้งหมด 4.3) กิจกรรมรวบรวมเรียบเรียงผลการศึกษา 4.4) กิจกรรมสรุปผลการศึกษา พบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

5) หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เสนอแนะแก้ไข ประกอบด้วย 5.1) กิจกรรมตั้งสมมติฐาน 5.2) กิจกรรมนำเสนอผลการศึกษา 5.3) กิจกรรมรายงานผลการนำเสนอ พบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	Df	t	Sig.
ก่อนเรียน	20	11.25	1.025	58	11.256	.014**
หลังเรียน	20	17.68	0.685			

**P \leq .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านวิธีการศึกษาแบบ DACIR	4.71	0.56	มากที่สุด
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.62	0.45	มากที่สุด
3. ด้านสื่อสนับสนุนการเรียนการสอน	4.58	0.57	มากที่สุด
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.48	0.61	มาก
5. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.51	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.60	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านด้านวิธีการศึกษาแบบ DACIR มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D.=0.56) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.45) และน้อยที่สุดคือด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X} = 4.48$, S.D.= 0.61)

การอภิปรายผล

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบกิจกรรมอย่างเป็นระบบ ได้มีการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2562 คำอธิบายรายวิชา ภาท 2101208 พัฒนาการของวรรณคดีไทย สารการเรียนรู้เอกสารตำราต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และหลักการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ และหลักการ แนวคิด ทฤษฎี การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR จากเอกสารและเว็บไซต์ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นเรียงช่วงลำดับตามแนวคิดกระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ตามวิธีการทางประวัติศาสตร์ เริ่มจากหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กำหนดจุดกำเนิด ออกแบบให้มีความสอดคล้องกับขั้นที่ 1 อภิปรายเพื่อกำหนดประเด็นศึกษาเกี่ยวกับต้นกำเนิดและพัฒนาการของวรรณคดีไทยรูปแบบต่าง ๆ นำไปสู่การกำหนดคำถามสำคัญ การตั้งสมมติฐาน การกำหนดกรอบในการศึกษาพัฒนาการของวรรณคดีไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 รวบรวมและเรียบเรียง ออกแบบให้สอดคล้องกับขั้นที่ 2 วิเคราะห์หลักฐานหลัก ให้ผู้เรียนค้นคว้าและจัดเตรียมหลักฐานขั้นต้นเกี่ยวกับประเด็นในการศึกษาที่สำคัญ 1 ขึ้น โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ

เพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปรายวิเคราะห์ในบริบทต่าง ๆ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ถกเถียงร้อยเรียง ออกแบบให้สอดคล้องกับขั้นที่ 3 เปรียบเทียบข้อมูล ให้ผู้เรียนค้นคว้าจัดเตรียมหลักฐานขั้นต้นและหรือชั้นรองที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษาเพิ่มขึ้น แล้ววิเคราะห์และตีความหลักฐานและเชื่อมโยงข้อค้นพบดังกล่าวเพื่อนำไปสู่การเปรียบเทียบข้อค้นพบที่ได้จากขั้นที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ตีความประสาณความ ออกแบบให้สอดคล้องกับขั้นที่ 4 การที่ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าและจัดเตรียมหลักฐานขั้นต้นและหรือชั้นรองที่มีความสัมพันธ์กับหลักฐานในขั้นตอนที่ 2 โดยนำมาวิเคราะห์และตีความเพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงสัมพันธ์ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เสนอแนะแลกเปลี่ยน การที่ผู้เรียนนำเสนอเรื่องราวที่ศึกษาเพื่อตอบสนองมาตรฐานอย่างมีเหตุผลมีความต่อเนื่องและมีการอ้างอิงข้อเท็จจริงโดยนำเสนอทั้งข้อมูลที่เป็นแนวคิดสนับสนุนและแนวคิดที่ขัดแย้งกับแนวคิดหลัก เมื่อได้กิจกรรมที่พัฒนาแล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน เพื่อนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงไปทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องของกิจกรรมและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม เพื่อนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขก่อนจะนำไปทดลองใช้จริงต่อไป สอดคล้องกับกฎวล วิริยะ (2561) ที่ได้นำเสนอกิจกรรมการเรียนการสอนเหตุการณ์โลกในยุคปัจจุบันสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเหตุการณ์โลกในยุคปัจจุบันสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแดคิร (DACIR) มีจำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองธรรมชาติรายวิชาและจุดประสงค์ของการศึกษาเหตุการณ์โลกในยุคปัจจุบันที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินว่ากิจกรรมการเรียนการสอน ฯ ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา และสอดคล้องกับอัมจิตร หมวดแร่, สุนทร อ่อนฤทธิ์ และชัยรัตน์ ไตศิลา (2565) ที่ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อาเซียนศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้อาเซียนศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นเรียงช่วงลำดับตาม (Timeline) ทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ภูมิหลังอาเซียน (ASEAN Background) 2) กำเนิดอาเซียน (ASEAN Founding) 3) อาเซียนวันนี้ (ASEAN Today) 4) อนาคตอาเซียน (ASEAN Future) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ทั้งนี้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนผ่านกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นระบบ สามารถปฏิบัติตามภาระงานในการศึกษาประเด็นปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการของวรรณคดีไทยในชั้นเรียน และผลงานเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาที่กำหนด มีการเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับหลักฐานที่ค้นพบ มีการวิเคราะห์ และตีความเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระบบ ตลอดจนการนำเสนอ

และตอบสมมติฐานได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล และเลือกใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ เข้ามาประกอบการนำเสนอเพื่อให้เกิดความน่าสนใจได้อย่างอย่างสรรค์ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนนั้นสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับการวิจัยของยุทธศิลป์ แพลนนาค (2559) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแดคิร (DACIR) ที่มีต่อทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการตั้งคำถามสำคัญทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่า ความสามารถในการตั้งคำถามสำคัญทางประวัติศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแดคิร (DACIR) สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับทิฆุกล คำงาม (2560) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการเรียนการสอน DACIR ที่มีต่อการเรียนรู้โน้ตศน์ทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการเรียนการสอน DACIR มีผลการเรียนรู้โน้ตศน์ทางประวัติศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้จะเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างเต็มที่ มีการใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์จากกระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR มาใช้ร่วมกับการศึกษาทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของวรรณคดีไทยได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ผู้เรียนที่มีส่วนร่วมในการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักฐานต่าง ๆ ที่นำมาสู่ข้อมูลที่สำคัญในการศึกษาวรรณคดีไทย ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนลดบทบาทของตนเองลงมาเป็นผู้คอยให้คำปรึกษาชี้แนะ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีบทบาทนำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ มีการอภิปรายประเด็นต่าง ๆ ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กัน และสร้างความกระตือรือร้นในการเรียนการสอน ท้ายที่สุดจะเรียนช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจอยากจะศึกษาประเด็นอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับณรงค์ฤทธิ์ ศักดิ์แสน (2560) ได้ศึกษาผลของการใช้กระบวนการเรียนการสอนแดคิรที่มีต่อการเข้าถึงความรู้สึกทางประวัติศาสตร์และเจตคติต่อการศึกษาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า เจตคติต่อการศึกษาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแดคิรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีเจตคติต่อการศึกษาศาสตร์สูงมาก 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ฉันชอบการศึกษาศาสตร์โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์เนื่องจากกิจกรรมเหล่านั้นท้าทายความสามารถของฉัน 2) เมื่อได้ศึกษาบริบทสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ ฉันรู้สึกว่าได้เข้าถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้คนในอดีตมากขึ้น และ 3) ฉันรู้สึกสนุกกับการมีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียนประวัติศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นพบข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้สอนที่จะนำกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ไปใช้ควรตระหนักถึงหลักฐานที่จะต้องนำมาใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้า ต้องมีจำนวนเพียงพอและมีแหล่งในการค้นคว้าเพิ่มเติม ผู้สอนเองอาจจะไม่ต้องค้นคว้าหลักฐานมาให้ผู้เรียนเพียงแต่ต้องมีฐานข้อมูลและให้คำแนะนำได้ว่าต้องไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมที่ใด
2. บทบาทของผู้สอนจะต้องเปลี่ยนไปจากบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือ และชี้แนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการศึกษาพัฒนาการของเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านภาษาไทย กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจพัฒนาการผ่านการศึกษาจากหลักฐานเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล เข้าใจที่ไปที่มาของเรื่องราวนั้น ๆ อย่างแท้จริง
2. ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพัฒนาการของวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ไปศึกษาและทดลองใช้กับตัวอย่างการวิจัยอื่น ๆ และศึกษาผลการวิจัยที่เกิดขึ้นว่ามีความสอดคล้องกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ
- ชัยรัตน์ โตศิลา. (2555). *การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ฤทธิ์ ศักดิ์แสน. (2560). *ผลของการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ DACIR ที่มีต่อการเข้าถึงความรู้ทางประวัติศาสตร์และเจตคติต่อการศึกษาวรรณคดีของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทีฆกุล คำงาม. (2560). *ผลของการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการเรียนการสอน DACIR ที่มีต่อการเรียนรู้โน้ตค้นทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นันทวัฒน์ พรหมมา. (2563). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด*. วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2558). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ภูวดล วิริยะ. (2561). *การนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเหตุการณ์โลกในยุคปัจจุบันสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุทธศิลป์ แพลนนาค. (2559). *ผลของการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแฉะคีร์ที่มีต่อทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการตั้งคำถามสำคัญทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รื่นฤทัย สัจจพันธุ์. (2549). *ความรู้ทั่วไปทางภาษาและวรรณกรรมไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมศักดิ์ ภูวภาดาวรรณ. (2554). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2562. (2563). สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อิมจิตร หมวดแร่, สุนทร อ่อนฤทธิ์ และชัยรัตน์ โตศิลา. (2565). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อาเซียนศึกษาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*. 13(3), 1-16.
- Drake, F. D., and Brown, S. D. (2003). A Systematic Approach to Improve Students' Historical Thinking. *History Teacher*, 34, 4-29.
- Meredith, M. (2015). *Current Events in the Classroom: A Collection of Case Studies on the Why and How of Using the News to Teach Curriculum*. Master Thesis, Faculty of Education, University of Toronto.
- Moore, K. (2015). *Keeping Current: Media Literacy Education as a Tool for Critically Examining Current Events in a High School Government Classroom*. Master Thesis, Faculty of Education, University of Mary Washington.